

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ- ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ

Θέμα: «Οι προσλήψεις σε πολλές κατηγορίες του δημόσιου τομέα γίνονταν με διαμεσολαβήσεις.»

“Αστυνομικοί υπηρέτησαν μακρά θητεία στις τοπικές υπηρεσίες έχοντας προσληφθεί παρ’ αξίαν, καταστρατηγώντας νομικές και ηθικές διατάξεις: Προσκόμισαν στο παρελθόν τότε που οι διαδικασίες των προσλήψεων ήταν χαλαρές, τίτλους σπουδών που ήταν πλαστοί. Άνθρωποι του νόμου και πλαστογράφοι. Το θέμα έχει διάφορες πτυχές.

1. Όλα τα προηγούμενα χρόνια κινείς δεν το είχε ψάξει το θέμα. Μπορείτε να προτείνετε εικασίες. Η υπηρεσιακή ρουτίνα δεν το πρόβλεπε. Η συναδελφική αλληλεγγύη δεν επιτρέπει αδειάσματα. Αλλά είναι και κάποιοι χρυσοί κανόνες που δέσποσαν στην ελληνική διοίκηση για χρόνια: Μην ξύνουμε τέτοια θέματα, γιατί μπορούν να σε πάνε σε βάθος. Και σε ύψος.

2. Ποιο βάθος και ποιο ύψος; Όλοι ξέρουμε ότι οι προσλήψεις σε πολλές κατηγορίες του δημόσιου τομέα γίνονταν τον καλό καιρό με διαμεσολαβήσεις. Θα μπορούσε, ενδεχομένως, ο διαμεσολαβητής κάτι να είχε πάρει το αφτί του για λαθροχειρίες με τίτλους σπουδών. Δεν είναι να μπλέκεις με τέτοιες φάμπρικες, από τις οποίες αντλείται πολιτική και συνδικαλιστική δύναμη.

3. Να, όμως, που τίποτε δεν μένει κρυπτό. Αλλά ποιος είναι ο καταλύτης για την αποκάλυψη των σκελετών στις ντουλάπες; Η απόφαση του ελληνικού κράτους να σοβαρευθεί, οικεία βουλήσει; Όχι και τόσο.

Καταλύτης ήταν οι όροι που μας επιβλήθηκαν σαν προϋποθέσεις για τη δανειακή κάλυψη της χώρας. Από μόνοι μας, δεν ήταν και πολύ πιθανό να ενεργοποιήσουμε τέτοιο μπελά.

Φαίνεται ότι στην ελληνική διοίκηση μπορούσες να κάνεις πολλά πράγματα χωρίς βασική κατάρτιση.

Πράγμα λογικό, όταν η οργάνωση ενός τομέα είναι υποτυπώδης. Και αυτό δίνει τη εξήγηση γιατί η ελληνική διοίκηση έμεινε πολύ πίσω. Δεν είχε απαιτήσεις από τον εαυτό της, και διαμόρφωσε μια κουλτούρα όπου ο άνθρωπος μέσα στη διοίκηση δεν είχε απαιτήσεις από τον εαυτό του. Και μάλλον υπέβλεπε όσους είχαν απαιτήσεις από τον εαυτό τους και την υπηρεσία.”

Κατόπιν όλων αυτών που προσφυώς σημειώνει ο κ.Κων. Μάγνης στην εφημερίδα “ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ” ερωτάσθε:

1. Στην υπόθεση των πλαστογράφων της Αστυνομίας, ποιοι και πότε θα τιμωρηθούν ;
2. Γιατί δεν έγινε ποτέ και από κανέναν έλεγχο των δικαιολογητικών και ιδιαίτερα των τίτλων σπουδών;
3. Θα ζητήσετε να καταθέσουν, όλοι από τους πρώτα φέροντες στην ΕΛΑΣ έως και τους νεοεισακτους σ’ αυτήν, υπεύθυνη δήλωση του νόμου 105 για κάθε τίτλο, πτυχίο ξένης γλώσσας, χρήσης ηλεκτρονικών υπολογιστών, πτυχία από Ανατολικές χώρες κ.α;

Σε ανάρτησή του στον προσωπικό του λογαριασμό στο facebook ο κ. Προβόπουλος επισημαίνει τα εξής:

«Επειδή αρκετοί δεν κατάλαβαν ή έκαναν πως δεν κατάλαβαν τι ακριβώς είπα σε πρόσφατη ομιλία μου, ιδού η σχετική μελέτη του Δ.Ν.Τ του Ιουλίου 2009, τα ονόματα των συγγραφέων και η σχετική περικοπή στην σελ 15 της μελέτης, ιδιαίτερα η παράγραφος με τίτλο: Debt. Η μελέτη αυτή έχει αναρτηθεί απο το Δ.Ν.Τ. Αρα όλοι όφειλαν απο τότε να γνωρίζουν τα όσα πρόσφατα υπενθύμισα γύρω απο το θέμα. Κι σε κάθε περίπτωση δεν πρόκειται για αποκάλυψη δίκη μου, όπως κάποιοι ισχυρίζονται. Το θέμα ήταν γνωστό τοις πάσι απο το 2009», αναφέρει χαρακτηριστικά.

Έτσι, καθίσταται πλέον ΠΡΟΦΑΝΕΣ και ΑΥΤΑΠΟΔΕΙΚΤΟ ότι η Ελληνική Κρίση Χρέους μετετράπη με ΔΟΛΟ σε Κρίση Δανεισμού, δια της χειραγώγησης της αγοράς των Ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου και του συνόλου του Δημοσίου Χρέους της Ελλάδος, συμπεριλαμβανομένων και των Καλυμμένων Ομολογιών των αλλοδαπών εταιρειών – οχημάτων ειδικού σκοπού με τις επωνυμίες (α) HELLENIC SECURITISATION SA και (β) TITLOS Plc. Η καταγγελλόμενη Χειραγώγηση συντελέστηκε με την εκτέλεση Οργανωμένου Εγκληματικού Σχεδίου, με συντονισμένες δράσεις και μεθοδεύσεις, ήτοι αναλυτικότερα :

1. ΜΕ την μεθόδευση της σύνταξης, δημοσίευσης και διάδοσης στην παγκόσμια κοινή γνώμη, ψευδών και παραπλανητικών εκθέσεων από τους Οίκους Πιστοληπτικής Αξιολόγησης, για τη δήθεν συντελεσθείσα χρεοκοπία του Ελληνικού Δημοσίου κατά τους πρώτους μήνες του έτους 2010 και την αδυναμία εξυπηρέτησης των λήξεων των Ομολόγων σε κυκλοφορία κατά τους μήνες Απρίλιο και Μάιο 2010, τη δήθεν έξοδο της Ελλάδας από το Ευρώ και την επανέκδοση Εθνικού Νομίσματος (Δραχμή), προς όφελος συγκεκριμένων πελατών τους, οι οποίοι είχαν μέχρι τότε επενδύσει :

§ σε Καλυμμένα Ελληνικά CDS, αξίες τουλάχιστον 10 ΔΙΣ Δολαρίων ΗΠΑ.

§ σε Γυμνά Ελληνικά CDS, αξίες πολύ μεγαλύτερες και δυσανάλογες του Ελληνικού Δημοσίου Χρέους και, μάλιστα, με μόχλευση, καταβάλλοντας δηλαδή μόλις το 10% των αντιστοίχων «ασφαλίσεων».

Το στοιχείο αυτό είναι επιβαρυντικό του Δόλου των καταγγελλομένων δραστών, αφού αποδεικνύεται ότι είχαν εις γνώση τους επενδύσει σε ΓΥΜΝΑ CDS τα οποία δεν αντιστοιχούσαν σε υπαρκτούς τίτλους ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου, αποβλέποντας στην Υποτιμητική Κερδοσκοπία, την αισχροκέρδεια και τον παράνομο στοιχηματισμό στην κατάρρευση της Ελληνικής Οικονομίας, αφού ΔΕΝ ΕΙΧΑΝ έννομο ασφαλιστικό συμφέρον επί του κινδύνου χρεοκοπίας που είχαν δήθεν ασφαλίσει.

Ο Δόλος των καταγγελλομένων δραστών προκύπτει και από τη γενικότερη δράση και τη συμπεριφορά τους στις διεθνείς αγορές των ΗΠΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και από τα οικονομικά εγκλήματα που τους αποδίδεται ότι διέπραξαν, ακόμη και σε ζημία του ίδιου του Δημοσίου των ΗΠΑ, προγενέστερα και μεταγενέστερα της δράσης τους στην Ελλάδα, όπως αποδεικνύεται από τη σωρεία των εκκρεμών δικών και των πεινικών δικογραφιών που εκκρεμούν εις βάρος τους, για τα ίδια και παρόμοια αδικήματα και οικονομικά εγκλήματα με αυτά που διέπραξαν στην Ελλάδα.

Επιβαρυντικό στοιχείο του Δόλου αποτελεί επίσης και το προσδοκώμενο περιουσιακό όφελος των καταγγελλομένων δραστών, να επιδιώκουν – ακόμη και σήμερα – τη χρηματοοικονομική κατάρρευση της Ελλάδος, ήτοι την αδυναμία εξυπηρέτησης έστω και μίας εκ των λήξεων των Ομολόγων του Δημοσίου σε κυκλοφορία κατά το ανωτέρω χρονικό διάστημα, προκειμένου :

I. στην περίπτωση που ο ISDA (International Swaps and Derivatives Association Inc.) αποφάσιζε την επέλευση της περίπτωσης του Πιστωτικού Γεγονότος, να προσκομίσουν παράνομο περιουσιακό όφελος εισπράττοντας τα Συμβόλαια των Γυμνών CDS που κατείχαν και

II. στην περίπτωση που ο ISDA δεν αποφάσιζε την επέλευση του Πιστωτικού Γεγονότος, να προσκομίσουν παράνομο περιουσιακό όφελος από την κερδοσκοπία επί των ιδίων των Συμβολαίων CDS που κατείχαν, Καλυμμένων και Γυμνών, μεταπωλώντας τα σε τρίτους, σε αξίες τουλάχιστον τριπλάσιες από αυτές στις οποίες τα είχαν προηγουμένως αγοράσει (από τις 150 στις 500, 700, ακόμη και 1.000 μονάδες βάσης), εκμεταλλευόμενοι τον πανικό που οι ίδιοι προκάλεσαν στις διεθνείς αγορές, με τις ψευδείς παραστάσεις τους επί του ζητήματος της δήθεν συντελεσθείσας Χρεοκοπίας του Ελληνικού Δημοσίου.

Τις ανωτέρω ψευδείς παραστάσεις τις κατασκεύασαν και τις διέδωσαν διαδοχικά, μέσω των διεθνών ΜΜΕ και δια του δήθεν «έγκυρου» και «έγκριτου» στόματος ενός οργανωμένου δικτύου τεχνικών αναλυτών, οικονομολόγων, καθηγητών πανεπιστημίου, πρώην υπουργών και δημοσιογράφων, καθοδηγώντας με Δόλο την προσοχή της παγκόσμιας κοινής γνώμης στα αλλοιωμένα στοιχεία του Ελλείμματος της Ελλάδος για το έτος 2009, το οποίο εμφάνιζαν ως δήθεν μεγαλύτερο από το αντίστοιχο της Ιρλανδίας.

Η μεθόδευση της διάδοσης της ανωτέρω ψευδούς παράστασης στην παγκόσμια κοινή γνώμη ξεκίνησε με τη μορφή της εμπιστευτικής πληροφορίας των αγορών, ήδη από το μήνα Δεκέμβριο 2009 και πριν τη δημοσίευση των επίσημων στατιστικών στοιχείων της ΕΛΣΤΑΤ για το έτος 2009 και, στη συνέχεια, δια του τεχνάσματος της αναθεώρησης, κατέστη επίσημο απολογιστικό στοιχείο της Ελλάδος, με τη συνδρομή συγκεκριμένων υπαλλήλων και στελεχών της ΕΛΣΤΑΤ και της EUROSTAT, επιτυγχάνοντας έτσι την παραπλάνηση της διεθνούς κοινότητας ως προς τα ανωτέρω οικονομικά στοιχεία και μεγέθη, προκειμένου να συντηρηθεί στις αγορές η ψευδής παράσταση της δήθεν συντελεσθείσας Χρεοκοπίας του Ελληνικού Δημοσίου.

2. Με τη συντονισμένη δράση συναλλαγών ΑΝΟΙΚΤΩΝ ΠΩΛΗΣΕΩΝ Ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου και προσυμφωνημένων συναλλαγών αγοράς και πώλησης ΚΑΛΥΜΜΕΝΩΝ και ΓΥΜΝΩΝ CDS, επί των ιδίων Ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου και κατά το ίδιο χρονικό διάστημα, ήτοι από το μήνα Οκτώβριο 2009 μέχρι και το μήνα Μάιο 2010.

Το ζήτημα των ανοικτών πωλήσεων και της επιμήκυνσης της προθεσμίας τελικού διακανονισμού (T+3) των συναλλαγών στη δευτερογενή αγορά των Ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου, σε συνδυασμό με τη διαπραγμάτευση και τις προσυμφωνημένες συναλλαγές των CDS, Γυμνών και Καλυμμένων, αποτέλεσαν τον ακρογωνιαίο λίθο επί του οποίου στηρίχθηκε το εγκληματικό σχέδιο της χρηματοοικονομικής κατάρρευσης της Ελλάδος και της μετατροπής της Ελληνικής Κρίσης Χρέους, σε Κρίση Δανεισμού.

Τα CDS, Καλυμμένα και Γυμνά, χειραγώγησαν την αύξηση των spreads και του κόστους δανεισμού του Ελληνικού Δημοσίου και οδήγησαν στην απαξίωση των Ομολόγων αυτού, τα οποία έφτασαν σήμερα να διαπραγματεύονται μετά βίας στο 50% της ονομαστικής τους αξίας και να μη γίνονται δεκτά στις Τράπεζες ούτε ως εγγυήσεις ιδιωτικών δανείων.

Η καταστρατήγηση του (T+3) και οι Ανοικτές Πωλήσεις των Ελληνικών Ομολόγων, καλυμμένες και

ακάλυπτες, οδήγησαν στη χειραγώγηση των Ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου στη δευτερογενή αγορά, δημιουργώντας εικονική υπερπροσφορά τίτλων που στην πραγματικότητα δεν υπήρχαν, με αποτέλεσμα την περαιτέρω απαξίωση και τη κατάρρευση των τιμών διαπραγματεύσεώς τους, που είχαν ήδη υποστεί σημαντικές απώλειες από την ανωτέρω μεθοδευμένη αύξηση των spreads. Αποδεικτικό του στοιχείου αυτού είναι το γράφημα του έγκριτου τεχνικού αναλυτή κ.ου Stephen Culp, που δημοσιεύτηκε από το Reuters κατά το ίδιο επίμαχο διάστημα, από το οποίο αποδεικνύεται η σύνδεση και η οικονομική αντιστοιχία της αύξησης του «κόστους των CDS» με αυτή των «spreads», ήτοι των διαφορικών επιτοκίων επί των επιτοκίων έκδοσης των Ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου 5ετούς διάρκειας, καθ' όλη την περίοδο από το μήνα Ιανουάριο 2009 έως το μήνα Μάρτιο 2010, η οποία παρατίθεται αυτούσια όπως δημοσιεύεται, στην πρωτότυπη έκδοσή της :

Στόχος των ανωτέρω μεθοδεύσεων ήταν η κατάρρευση της εσωτερικής αγοράς, ο αφανισμός της ανάπτυξης, η μεθοδευμένη υπαγωγή της Ελληνικής Οικονομίας σε καθεστώς «Στρατηγικής Ύφεσης», η συρρίκνωση του ΑΕΠ και της αγοραστικής δύναμης νοικοκυριών και επιχειρήσεων, προκειμένου να επιτευχθεί η εσωτερική υποτίμηση και η απαξίωση της Ελληνικής Οικονομίας, ο αφανισμός των Ασφαλιστικών Ταμείων, η κατάρρευση του Τραπεζικού Συστήματος και των Εσόδων του Δημοσίου, ώστε να καταστεί μονόδρομος η εκχώρηση της οικονομικής κυριαρχίας της Ελλάδος στους Δανειστές της, η υπαγωγή του Δημοσίου Χρέους στο Αγγλικό δίκαιο και η αποδοχή των εμπράγματων εξασφαλίσεων.

Μοναδικός τρόπος για να την επίτευξη του ανωτέρω εγκληματικού σχεδίου ήταν η χειραγώγηση του Δημοσίου Χρέους και της αγοράς των Ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου, μέσα από την κατά τα ανωτέρω μεθόδευση της αύξησης των spreads, της μείωσης της αξίας των Ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου, της υπέρμετρης αύξησης του κόστους δανεισμού της Ελληνικής Οικονομίας και της καθοδηγούμενης προσφυγής της Ελλάδος σε όλο και μεγαλύτερα προγράμματα ακριβού δανεισμού.

Οι ανωτέρω μεθοδεύσεις διευκολύνθηκαν από το πραγματικό περιστατικό ότι οι συνεργοί των δραστών, λόγω της επαγγελματικής τους ιδιότητας, συμμετείχαν, δια των επενδυτικών οίκων και των τραπεζικών ιδρυμάτων που εκπροσωπούσαν, ως Βασικοί Διαπραγματευτές, Ανάδοχοι Κοινοπρακτικών Δανείων, Αντισυμβαλλόμενοι και Διαμεσολαβούντες στην Ηλεκτρονική Δευτερογενή Αγορά Τίτλων (Η.Δ.Α.Τ.) και, ως εκ τούτου, είχαν την απαραίτητη Εσωτερική Πληροφόρηση όλων των ευαίσθητων οικονομικών δεδομένων της Ελληνικής Οικονομίας, της διάρθρωσης και διαχείρισης του Δημοσίου Χρέους αυτής, των χρόνων και των τρόπων προσφυγής του Ελληνικού Δημοσίου στο διεθνή δανεισμό και τις δανειακές ανάγκες αυτού ανά μήνα.

Ειδικότερα, γνώριζαν ότι το Ελληνικό Δημόσιο είχε συγκεκριμένες ανάγκες ρευστότητας 16.700.000.000,00 ευρώ, προκειμένου να αντιμετωπίσει τη λήξη ομολόγων της 20/04/2010, με ταμειακές υποχρεώσεις 8.200.000.000,00 ευρώ και τη λήξη ομολόγων της 19/05/2010, με ταμειακές υποχρεώσεις 8.500.000.000,00 ευρώ και, με την Εσωτερική Πληροφόρηση αυτή, χειραγώγησαν με τις ανωτέρω μεθοδεύσεις και συντονισμένες δράσεις τους την πρωτογενή και δευτερογενή αγορά των Ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου, κατά την ύποπτη χρονική περίοδο των ανωτέρω λήξεων, προκαλώντας την αύξηση των επιτοκίων και του κόστους δανεισμού του Ελληνικού Δημοσίου, κατά το ίδιο χρονικό διάστημα που οι αρμόδιοι φορείς (ΥΠΟΙΚ και ΟΔΔΗΧ) ήταν αναγκασμένοι να προβούν σε δανεισμό για την εξυπηρέτηση των ανωτέρω λήξεων, ήτοι από το μήνα Ιανουάριο 2010, μέχρι το μήνα Μάιο 2010.

Επιπλέον, οι καταγγελλόμενοι, με την ανωτέρω ιδιότητά τους και κατά το ίδιο χρονικό διάστημα, συμμετείχαν με το προνόμιο της αποκλειστικότητας στις δημοπρασίες και τις κοινοπρακτικές εκδόσεις για τη διάθεση των εντόκων γραμματίων και ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου στους τελικούς επενδυτές, ρύθμιζαν τη ρευστότητα στη δευτερογενή αγορά εντόκων γραμματίων και ομολόγων, προωθούσαν τις συναλλαγές τίτλων του Ελληνικού Δημοσίου τόσο στην εγχώρια όσο και στις διεθνείς αγορές και, τέλος, λειτουργούσαν ως αντισυμβαλλόμενοι στις διαχειριστικές πράξεις.

Το πραγματικό περιστατικό της καταφανούς αυτής περίπτωσης Σύγκρουσης Συμφερόντων και Εσωτερικής Πληροφόρησης, αποτελεί ένα ακόμη επιβαρυντικό στοιχείο του Δόλου, αφού τα ίδια πρόσωπα που στοιχημάτιζαν στην πτώχευση της Ελλάδος, ζημιώνοντας το Ελληνικό Δημόσιο ως αντισυμβαλλόμενοι ή διαπραγματευτές ή διαμεσολαβούντες στις διαχειριστικές πράξεις συναλλαγών Ελληνικών CDS και Ακάλυπτων Ανοικτών Πωλήσεων Ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου, ήταν ταυτόχρονα και αγοραστές ή αντισυμβαλλόμενοι ή διαπραγματευτές στις διαχειριστικές πράξεις της έκδοσης των Ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου, αποκομίζοντας περιουσιακά οφέλη ιδιαίτερα μεγάλης αξίας από τις συνεχώς αυξανόμενες προμήθειες τους, λόγω της αύξησης του κόστους δανεισμού που οι ίδιοι προκαλούσαν με τις ανωτέρω συντονισμένες δράσεις και μεθοδεύσεις τους, τις οποίες εισέπρατταν ταυτόχρονα :

§ από το ίδιο το Ελληνικό Δημόσιο, ως Ανάδοχοι και Βασικοί Διαπραγματευτές των κοινοπρακτικών εκδόσεων,

§ από τους πελάτες τους, για λογαριασμό των οποίων κάλυπταν τις κοινοπρακτικές εκδόσεις και

§ από τους τόκους που εισέπρατταν, για το μέρος εκείνο των Ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου που διακρατούσαν στα χαρτοφυλάκιά τους.

Οι ανωτέρω, εκμεταλλευόμενοι :

§ την ιδιότητα τους αυτή,

§ τη γνώση όλων των ευαίσθητων οικονομικών δεδομένων της Ελληνικής Οικονομίας και

§ την οικονομική δυνατότητα που διέθεταν,

προέβησαν με ΔΟΛΟ στη χειραγώγηση της αγοράς του Δημοσίου Χρέους της Ελλάδος, με συντονισμένες δράσεις και μεθοδεύσεις, δια του τεχνάσματος της Υποτιμητικής Κερδοσκοπίας.

Παρά όμως όλες τις ανωτέρω παράνομες πράξεις και μεθοδεύσεις τους κατά του αξιόχρεου του Ελληνικού Δημοσίου, εκτός από τη ΖΗΜΙΑ που αυτό υπέστη, όπως αναλυτικά περιγράφεται στην ΑΠ 2744/09-04-2010 Μηνυτήριο Αναφορά μας, ΔΕΝ υπήρξε ΟΥΔΕΜΙΑ επέλευση Πιστωτικού Γεγονότος, ΟΥΤΕ Χρεοκοπία του Ελληνικού Δημοσίου, ΟΥΤΕ έξοδος της Ελλάδος από το Ευρώ, ΟΥΤΕ επανέκδοση Εθνικού Νομίσματος (Δραχμή), κατά το πρώτο εξάμηνο του έτους 2010.

Το πραγματικό αυτό περιστατικό αποδεικνύει από μόνο του το μέγεθος των ψευδών παραστάσεων ως προς την κατάσταση της Ελληνικής Οικονομίας, ειδικότερα δε ως προς το αλλοιωμένο στοιχείο του Ελλείμματος αυτής για το έτος 2009, που διέδωσαν κατά τα ανωτέρω οι καταγγελλόμενοι δράστες στην παγκόσμια κοινή γνώμη.

Πράγματι, κατά το επίμαχο διάστημα από το μήνα Οκτώβριο 2009 μέχρι και το μήνα Μάιο 2010, παρά τον κατά τα ανωτέρω βομβαρδισμό της παγκόσμιας κοινής γνώμης με διαδοχικές ψευδείς παραστάσεις, που διαδόθηκαν μέσω των Ελληνικών και Διεθνών ΜΜΕ, δια του στόματος των Οίκων Πιστοληπτικής Αξιολόγησης και ενός οργανωμένου δικτύου Τεχνικών Αναλυτών, Οικονομολόγων, Δημοσιογράφων, Μεγαλοεπενδυτών, Επιχειρηματιών, Καθηγητών, Υπουργών και Πρωθυπουργών, το Ελληνικό Δημόσιο ΟΥΔΕΠΟΤΕ αποκλείστηκε από τις Διεθνείς Αγορές, αφού ΟΥΔΕΠΟΤΕ κατέστη αδύνατος ο δανεισμός του και η εξυπηρέτηση του Δημοσίου Χρέους αυτού, με αποτέλεσμα Η ΚΡΙΣΗ ΧΡΕΟΥΣ ΝΑ ΜΗΝ ΕΧΕΙ ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΕΞΕΛΙΧΘΕΙ ΣΕ ΚΡΙΣΗ ΔΑΝΕΙΣΜΟΥ μέχρι και το μήνα Μάιο του έτους 2010.

Πράγματι, ενώ κατά τους μήνες Απρίλιο και Μάιο 2010, οι λήξεις των Ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου ανέρχονταν σε : § 20/04/2010, λήξεις 8.200.000.000 ευρώ, § 15/05/2010, λήξεις 8.500.000.000 ευρώ, ήτοι σύνολο λήξεων 16.700.000.000 ευρώ, κατά την Κοινοπρακτική Έκδοση του 5ετούς ομολόγου της 26ης Ιανουαρίου 2010, έναντι συνολικών αναγκών του Ελληνικού Δημοσίου ΔΕΚΑ ΕΠΤΑ (17) ΔΙΣ ευρώ, οι προσφορές των Αναδόχων ανήλθαν σε ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΕΣ (500) και ξεπέρασαν σε ποσά τα ΕΙΚΟΣΙ ΠΕΝΤΕ (25) ΔΙΣ ευρώ, ήτοι κατεγράφη ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ κατά ΟΚΤΩ (8) ΔΙΣ ευρώ.

Ειδικότερα, το 23% των προσφορών κατατέθηκε από Ελληνικά χαρτοφυλάκια, το 6% από Αμερικανικά και το υπόλοιπο από Ευρωπαϊκά, ενώ οι ίδιοι οι έξι Ανάδοχοι της έκδοσης, ήτοι Credit Suisse, Deutsche Bank, Goldman Sachs, Morgan Stanley, Εθνική Τράπεζα και Eurobank, διακράτησαν στα χαρτοφυλάκια τους από ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑ (500) ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ευρώ έκαστος.

Επίσης, μετά την πρωτοφανή επιτυχία της συγκεκριμένης έκδοσης, εν τω μέσω σεναρίων για τη δήθεν συντελεσθείσα χρεοκοπία του Ελληνικού Δημοσίου, ο τότε επικεφαλής του ΟΔΔΗΧ κ. Σπύρος Παπανικολάου, διαβεβαίωσε ότι η Ελλάδα μπορούσε να αντλήσει τα κεφάλαια που χρειαζόνταν για όλο το έτος 2010 ενώ, παράλληλα, υποστήριξε ότι η επιτυχημένη αυτή έκδοση θα οδηγούσε και σε μία μείωση των υψηλών (spreads) μεταξύ των Ελληνικών και Γερμανικών ομολόγων.

3. Με τις πράξεις και τις παραλείψεις της Πολιτικής Ηγεσίας και των αρμοδίων υπαλλήλων και στελεχών του Υπουργείου Οικονομικών και του ΟΔΔΗΧ, που είχαν την αποκλειστική ευθύνη για το δανεισμό του Ελληνικού Δημοσίου κατά το ίδιο χρονικό διάστημα.

Πράγματι, οι ανωτέρω, με τις πράξεις και τις παραλείψεις τους, αποφάσισαν να αντλήσουν μόνον ΟΚΤΩ (8) ΔΙΣ ευρώ, εκ των ανωτέρω ΕΙΚΟΣΙ ΠΕΝΤΕ (25) ΔΙΣ ευρώ που εξασφάλισαν οι Ανάδοχοι της συγκεκριμένης Δημοπρασίας της 26/01/2010, ήτοι αποφάσισαν να αντλήσουν ΔΕΚΑ ΕΠΤΑ (17) ΔΙΣ ευρώ ΛΙΓΟΤΕΡΑ από τις κατατεθείσες προσφορές των Αναδόχων. Δεν θα διαφύγει όμως της προσοχής ότι ο λόγος της προσφυγής της Ελλάδος στο Μηχανισμό Στήριξης, το Μνημόνιο 1, την 1η Δανειακή Σύμβαση και την εποπτεία του ΔΝΤ το μήνα Μάιο 2010, ήταν οι ανωτέρω λήξεις των Ομολόγων του Δημοσίου των μηνών Απριλίου και Μαΐου 2010, συνολικού ποσού ΔΕΚΑ ΕΞΙ ΔΙΣ ΕΠΤΑΚΟΣΙΩΝ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ (16,7 ΔΙΣ) ευρώ, τις οποίες η Ελλάδα δήθεν αδυνατούσε να χρηματοδοτήσει και να εξυπηρετήσει.

Από το πραγματικό αυτό περιστατικό, καθίσταται ΠΡΟΦΑΝΕΣ και ΑΥΤΑΠΟΔΕΙΚΤΟ ότι η Ελληνική Κρίση Χρέους ΔΕΝ θα είχε ΟΥΔΕΠΟΤΕ μετατραπεί σε Κρίση Δανεισμού και το Ελληνικό Δημόσιο ΔΕΝ θα είχε ΟΥΔΕΠΟΤΕ προσφύγει στο Μηχανισμό Στήριξης και στο Μνημόνιο 1, το Μάιο του 2010, αν η Πολιτική Ηγεσία και οι αρμόδιοι υπάλληλοι και τα στελέχη του ΥΠΟΙΚ και του ΟΔΔΗΧ, που έχουν σύμφωνα με το Νόμο την ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ και την ΕΥΘΥΝΗ της διαχείρισης του Δημοσίου Χρέους, της

διοργάνωσης των Κοινοπρακτικών Εκδόσεων και των Δημοπρασιών και της απόφασης για την απορρόφηση των προσφορών και την άντληση των χρηματικών ποσών που εξασφαλίζουν οι Ανάδοχοι και οι Βασικοί Διαπραγματευτές, ΔΕΝ αποφάσιζαν να ΜΗΝ αντλήσουν την 26/01/2010 το ποσό των ΔΕΚΑ ΕΠΤΑ (17) ΔΙΣ ευρώ, το οποίο προσέφεραν κατά την ανωτέρω Δημοπρασία οι Ανάδοχοι της Κοινοπρακτικής Έκδοσης Credit Suisse, Deutsche Bank, Goldman Sachs, Morgan Stanley, Εθνική Τράπεζα και Eurobank.

Από το στοιχείο αυτό, σε συνδυασμό με όλα τα ανωτέρω, αποδεικνύεται πέρα πάσης αμφιβολίας ότι ο λόγος προσφυγής της Ελλάδος στο Μηχανισμό Στήριξης ήταν προσχηματικός και είχε ήδη αποφασιστεί μετά τη δημοσίευση, από το μήνα Αύγουστο του 2009, της ανωτέρω ΕΚΘΕΣΗΣ του ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ (ΔΝΤ) υπ' αριθμό 09/244/2009, όπως αποκάλυψε και ο ίδιος ο κ.ος ΝΤΟΜΙΝΙΚ ΣΤΡΟΣ ΚΑΝ στην ανωτέρω συνέντευξή του στο Γαλλικό τηλεοπτικό σταθμό CANAL PLUS, αφού τα 17 ΔΙΣ ευρώ που ΔΕΝ ΑΝΤΛΗΘΗΚΑΝ την 26/01/2010 από τις κατατεθείσες προσφορές 500 Τραπεζών και Επενδυτικών Οίκων, επαρκούσαν για να καλύψουν τις δανειακές ανάγκες του Ελληνικού Δημοσίου, όχι μόνο για τους μήνες Απρίλιο και Μάιο 2010, αλλά για όλο το έτος 2010 και μέχρι το Μάιο του έτους 2011, αφού η επόμενη λήξη ομολόγων σε κυκλοφορία ήταν αυτή της 18/05/2011 και για το ποσό των 6,6 ΔΙΣ ευρώ.

Επειδή κατά την ίδια ανωτέρω περίοδο, ο τότε Υπουργός Οικονομικών κ.ος Γεώργιος Παπακωνσταντίνου αντικατέστησε – άγνωστο για ποιο λόγο – τον Γενικό διευθυντή του ΟΔΔΗΧ κ.ο Σπύρο Παπανικολάου με τον κ.ο Πέτρο Χριστοδούλου, πρέπει να διερευνηθούν οι λόγοι για τους οποίους το Υπουργείο Οικονομικών και ο ΟΔΔΗΧ, δια της Πολιτικής Ηγεσίας και των αρμοδίων υπαλλήλων και στελεχών τους, αρνήθηκαν να αντλήσουν κατά την 26/01/2010 το ανωτέρω χρηματικό ποσό των ΔΕΚΑ ΕΠΤΑ (17) ΔΙΣ ευρώ, για τη διακρίβωση τυχόν ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΕΥΘΥΝΩΝ από τις πράξεις και τις παραλήψεις των ανωτέρω φυσικών προσώπων κατά την άσκηση των καθηκόντων τους."

Κατόπιν όλων των ανωτέρω, ερωτάσθε :

1. Για ποιο λόγο και με ποια σκοπιμότητα θυμήθηκε ο κ. Προβόπουλος μια εβδομάδα πριν από τις εκλογές του 2009 τι πραγματικά συνέβαινε, ενώ, όπως αποδεικνύεται τώρα, με δική του ομολογία, ήξερε πολύ νωρίτερα την πραγματική εικόνα;
2. Ποιοι ήταν αυτοί που «παρακάλεσαν», όπως χαρακτηριστικά είπε ο κ. Προβόπουλος, ώστε να μη δημοσιευτεί η έκθεση;
3. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η ΕΚΤ γνώριζαν την ύπαρξη αυτής της έκθεσης πριν δημοσιευτεί;
4. Οι σύμβουλοι του κ. Προβόπουλου δεν είχαν εκπονήσει μελέτες με επίσημα στοιχεία για την κατάσταση της οικονομίας; Γιατί δεν ελήφθησαν έκτακτα μέτρα ώστε να αποφευχθούν οι μοιραίες συνέπειες;
5. Για ποιο λόγο, μετά από 6 ολόκληρα χρόνια, η συγκεκριμένη αυτή μηνυτήρια αναφορά των κκ Κυριάκου Τόμπρα και Γιώργου Νούλα, βρίσκεται ακόμη στο στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης και δεν προχωρά στην κύρια ανάκριση, τη στιγμή που από τον όγκο των προσκομισθέντων στοιχείων και το σύνολο των μαρτυρικών καταθέσεων, μεταξύ των οποίων και η δική μου, προκύπτουν τουλάχιστον οι απαιτούμενες από το νόμο επαρκείς ενδείξεις προκειμένου να συνταχθούν τα σχετικά κατηγορητήρια ;

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ : Οικονομικοί Εισαγγελείς

Ο ερωτών βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος